

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цена:

100 гр. за въ Цареградъ, — 130 гр. за по вошъ.

Подписка-та мачнава въ начало-то на всякъ мѣсяцъ и ся прѣима у Типографіа та на Въстника въ Болгарскій Метохъ на Фенеръ, и у негови те вошъ отписватели.

№ 123.

ИЗДАВА СЯ ВСЯКА СУББОТА.

Вмѣстиваніа по грошъ на реда. Обыкновенни-те средни обявленія отъ 150 до 200 парчета печататъ за 150 гроша, и пары-те нивъ напредъ ся броятъ; ако книга та мы печатамы, тѣ пары назадъ-ся вращають.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

ЦАРЕГРАДЪ.

Презъ тези дни раздадохася много орденъ Меджидіе:

2-й степенъ, на Хасибъ паша, министръ на монетный дворъ, и на Мюкгаръ бей, министръ на финансы-те;

3-й степенъ, на Джемаль Еддинъ паша, членъ на военный советъ.

Миналый вторникъ, сутринъ-та, Константинопольскій патриархъ и Великій Рабинъ, бѣха пригласены при Решидъ паша, на Балта-Иманъ, гдѣ-то ся прочете и имъ ся вручи царскій ферманъ, кого-то доло излагаме:

Всегда и безпрестанно съ вниманіе и безъ всяко измѣненіе да ся исполнява высочайши-те мои повелѣнія.

Мое-то императорско повелѣніе относая камъ тебе (тукъ име-то на патриарха), честь и избранни на христіанскій народъ, глава на общество-то христово (да е долговѣчна слава-та му), кол-то да знае, какъ праведный Богъ, единственны податель благъ, возведе моя-та августѣйна Императорска особа на слава-та Султана и повелители, воздигна на висока степенъ Императора и Калифа, споредъ негова-та божественна доброта и безгранична милость (благодареніе и признательность Нему), постави толкова царства, градове, различни народы, подданы въ справед-

ливъ-те руцѣ на мой-атъ калифатъ, какъ особенно божественный залогъ, кой-то е потребенъ на доброта-та свойственна на Калифата и Имперія-та, както е и на высочай-атъ обычай на Султана и правителство, — азъ вынаги сердечно употребихъ, отъ както, съ Божія-та помощ и милость, сѣднахъ на мой царскій престолъ, также и мое-го Императорско правителство безпрестанно засвидѣтелствува това стараніе, да, всички-те мои р-личны подданы, ся наслаждаватъ съ совершенно покровителство, и, особенно, кое-то е и основаніе, да иматъ безъ исключеніе совершенна свобода въ отправление на върата си и духовны-те дѣла, споредъ мои-те чистосердечны намѣренія и желанія.

Добры-те и полезны-те слѣдствія на тези р-средствена ся очевидны и оцѣнены, и намѣреніе-то на мои-те царски желанія е да уни-чтожимъ совершенно, гдѣ-то никоги да не могатъ да ся возобновятъ, нѣкои злоупотре-бленія, кои-то ся случваха или отъ нестараніе или мучность. И тѣй азъ желая — и това непременно — да ся сохраняватъ всегда и безъ всяко огаѣненіе духовны-те права, особенно на церкви-те и монастыры-те, кои-то ся нахождатъ въ моя-та держава, както и землы-те, недвижны-те имѣнія и други духовны мѣста, гдѣ-то зависягъ отъ тези церкви и монастыры, собственны-те права на таква за-веденія церковны и други подобны устѣпки писаны въ Берагы-те, кои-то заключаватъ въ себе си древны-те условія на патриархи-те, тяхна-та законна власть, права, недвижны и мущества, дадени на духовенство-то върно-поданно нашего царства отъ мои-те велики предки, и признати и утверждены отъ Насъ. Сега пакъ утверждаме и възвѣстваме Наши-та В. Императорска воля чрезъ това рѣшительно и справедливо Ираде, кое-то ся

даде за да ся сообразува и знай всички, че тѣ, кои-то подѣйствуватъ противно, ще ся подвергнатъ на Императорскій гнѣвъ.

Управители-те гдѣ-то трѣбаше ся извѣстиха за да нематъ послѣ извиненіе, ако ся случи нѣкое пренебреженіе на това. Совершенно и точно исполненіе на мое-то В. на-мѣреніе е да утверди и възвѣсти чрезъ този ферманъ, издаденъ отъ Наши Императорскій Диванъ. И ты, като патриархъ, като ся извѣстишь, ще дѣйствувань и ще ся обхождашь вынаги, споредъ това повелѣніе, безъ всяко произвольно измѣненіе. Ако ся случи нѣщо про-тивно на това рѣшительно Ираде ще извѣстите по скоро В. Порту. — (прилагася цар-ска-та тура). Писано на послѣдны-те числа мѣсяца Шабанъ 1269 (6 Юнія 1853 (и)) въ Цареградъ.

Цареградъ, 4 Юнія (и).

Защо-то двѣ-те державы не можиха да ся согласягъ на всички-те вопросы, кои-то негова свѣтлость Князь Меншиковъ, чрезъ-вычайный посланникъ на Россія, предложи на В. Порту, то дипломатически-те сношенія съ послѣдн-та держава ся прекрачиха и Н. С. остави Цареградъ.

Ако и тези дѣла, кои-то ся случиха въ това время, кога-то В. Порту тура венчко-то си стараніе да сохрани и поддержи друже-ственны-те си сношенія съ Россія, дадоха го-лѣма грѣха на правителство-то, мы ся надѣ-ваме обаче, че справедливо оцѣненіе на него-вы-те похвалны и миролюбивы намѣренія отъ страна-та на Русскій дворъ, кой-то, также из-яви взаимны-те си миролюбивы намѣренія, — ще востановятъ скоро добры-те отношенія между двѣ-те державы, както и преди; освѣтъ това, мысль-та, че Россія не ще да предприе-

ПОДЛИСТИНИЪ.

РАЗГОВОРЫ ВЪРОИСПОВѢДНИ.

Н Р А В Н И.

и

ИСТОРИЧЕСКИ

(Преведе Янку Генцовъ Салганджи.)

(Продолженіе.)

Но да разумѣте по ясно речени-те, пригледайте, какъ, въ порядокъ-атъ на есте-ственны-те вещи неразумѣваме що е темно-та (кое ще рече лишненіе свѣта) само зашто-то имаме понятіе-то на свѣтлость-та, и какъ имаме да опредѣлиме, що е крива чертица, само зашто-то понятіе-то на права-та стои по-предъ въ наше-то размышленіе. Всеу прохо-диха поверхность-та земленнаго шара, да трясатъ за да намѣрятъ народъ да живѣе тол-ко скотски, що-то да е лишненъ отъ чувство-

то на добро-то и зло-то, на праведно-то, и не-праведно-то. Заради това ся назва това поса-жденно чувство законъ естественный. Когда прочитае списанія-та на по славны-те язы-чески писатели, нахождаме, какъ всички-те исповѣдватъ бытіе-то на тоя законъ, нецани-санъ воистина, и ненаученъ, но впечатенъ въ-глубины-те на духовно-то наше естество. Заради това и Софоклей говори въ единъ лакъ въ добры-те си трагедіи, "Великъ е Богъ, между тыя и не осярѣва." А пакъ Ци-церонъ употребява всичко-то си богатство на краснорѣчіе-то, да опише тоя общій за-конъ, кой-то треба да быде, говори преди да ся состави никакво гражданско собраніе, и е я-венъ на всяко мѣсто и време. Воистина тая сама-та обща вещь на тоя законъ, доволна е да докаже, какъ не произхожда отъ чело-вѣка, зашто-то никогда невидохме народы что-то жи-вѣять, въ противоположны-те Антиподы да ся зговорятъ за каква да е истина, освѣтъ ако ся е открыла отгорѣ отъ создатель-атъ. Тая сама е почти всемірныи гласъ, кой-то соби-ра народы неподобны единъ на другъ, въ все-чко друго, тая е само равновѣсіе на народни-те предпріятія, предубѣжденіе на климатско-то дѣйствіе, на злы-те обыкновения, кои-то

ся преподаватъ по злощастію отъ отца на сына. Треба точно воистина тоя законъ на совѣсть-та, да е силенъ и неразѣвненъ, за да терпи дѣйствіе-то на различни климаты. Гле-дай житель-атъ на горѣцѣй-атъ поясъ, кой-то е станалъ чернъ отъ солнечный пекъ. Срав-ни го съ Ескимотенъ-атъ, или съ Самогетенъ-атъ, бѣлый-атъ житель на сѣверна-та страна, и ще видимъ, че различають совѣсть. Но со-вѣсть-та на единъ-атъ и другій-атъ изьявлява исты-те отвѣты, и двонца-та иматъ чувство-то на должностъ-та, отступанье-то отъ не-правда-та, тайна-та склонность камъ срамъ-атъ. Арапинъ-атъ, какво-то и Самогетинъ-атъ ще да чувствувать радость воистина, когда-то сторятъ добро, а обличеніе кога-то сто-рятъ зло, и ако влѣзоха въ нѣкои народы о-бичаи варварски, предпріятія неправедны, нра-ви разслаблены, това непроизхожда че зашто-то не познаватъ естественный законъ; но за-що го употребяватъ злѣ, и не го размышля-вать, отъ причина на злы-те преданія. Тѣя прочее неподвижны и всемірны истины, кои-то ся впечатаны въ глубины-те на чело-вѣческо-то сердце, свидѣтельствуютъ заради бытіе-то на высочайшаго законоположитель-атъ и ставатъ изворъ на всичко-то законопо-

ми война безъ основателны причины обнадѣжана, че миръ-аъ не ще да бъде нарушенъ.

Но както да е, прекращеніе-то на политически-те сношенія и отхожденіе-то на Князя стана безъ всяка, подиръ това событіе, увѣреніе, че война не може ся приключи: Россія между това продолжава голѣми военни приготовления както по сухо, тѣй и по море. Споредъ това В. Порта, като объяви гласно на велики-те державы че нема никакви враждебны намѣренія, нахождася принуждена, за спокойствіе-то и сохраненіе-то на Имперія-та, да вземе нѣкои мѣрки, кои-то состоятъ въ движеніе на войска-та и укрѣпленія. Чрезъ военны силы и други средства, царски-те твердины, между Дунава и Балкана както и брегове-те на Черно-то море, привождаются на редъ. Заради това призъ тези дни излязоха военны-те корабли, кои-то стоиха при Веник-танъ.

Торговска-та русска Канцелярія въ Цареградъ и Консулы-те оставать на мѣста-та си, торговля-та и русски-те поданны отпра- влявать работы-те си както и преди: В. Пор- та за да покаже новы доказательства друже- любны камъ Россіи, изводи повелѣнія вредъ гдѣ-то требаніе, да облегчавать още по мно- го работы-те на поданны-те на това царство.

Ж. де К.

Рамазана ся начена въ понедѣльникъ ве- черъ. Огъ сега до Байрама минарета-та на джаміи-те ще быдять освятены ката вечеръ. Рамазана е 9-й мѣсяцъ въ година-та. Въ той- зи мѣсяцъ пророкъ-аъ начена да варди твър- дѣ строгъ постъ, кой-то состои въ обряды разны, отъ изгряване до залязване на солнце-то никой да не яде, пие и даже дыми. Този постъ одолява всякого и никой не е безъ причина изътъ; болны-те, кои-то не могатъ го варди, ся одолжены да постять други мѣсяцъ призъ година-та, слѣдъ оздраве- ніе-то, както и путешественны-те и, въ военно време, войны-те. Мѣсяцъ-аъ Рамазанъ ся много почита отъ Турцы-те, не само като торжественни постъ, но зашто-то и Лени- лелъ-юл-кадиръ, ся случва въ този мѣсяцъ. Дѣла-та на В. Порты и на разны у- правленія не щать презъ день-аъ да ся пре- кращавать, но ще ся отправлявать като и преди; только единъ часъ напредъ оставля- вать ги, за да има всяки време да отиде у дома си, и най паче тѣя, кои-то живять око- ло Босфора.

ложеніе на земля-та, и на всичко-то собранно состояніе, безъ внутренній бодъ на совѣсть- та, колко погрѣшки требаніе да останать безъ наказаніе по свѣтъ-аъ! или кой способъ щеше да остане за да ся управлявать чело- вѣцъ-те, безъ помощъ-та на злыи законъ, кой- то отъ внутръ ги управлява? но съ всички тѣя, челоуѣкъ има вредително-то преимуще- ство, да уорчува своя-та воля противъ сви- дѣтелство-то на совѣсть-та, и колко-то пове- че повтаря това упорство противъ посажен- ный-аъ тоя законъ, только повече приближа- ва при най долныи-аъ предѣлъ на душевно- то си паденіе, тогава совѣсть-та молчи, вино- вника ся утвержда на зло-то, отнема ся отъ него отзывно-то Слово Божіе, и може да ре- че нѣкой вонстина, какъ умира духовно че- ловѣкъ.

4. Исторически доказательства.

Наши-те связове, щото имаме съ Бога, подтверждаватъ вай послѣ на исторически до- казательства, кои-то всички-те общо ся имену- вать преданіе на челоуѣческой родъ.

Да ся воскачи челоуѣкъ въ стары-те времена, удивлявася като намира по всички- те народы преданія, кои-то точно ся согласи-

Европейски-те газеты, кои-то получихме онзи день отъ Виенна, разно объяснявъ сего- шно-то политическо состояніе на тѣй назы- ваемый "Восточный Вопросъ". Мы извлека- ме мнѣніе-то на газета Таймсъ, преве- дено въ К. Ж.

Диванъ-аъ ся рѣши да отхвърли послѣ- не-то условіе на Князя Меншикова. Ако не бѣ го отхвърлилъ, то тогива огъ турска-та страна щеше да быде отказъ на существова- ніе-то си, като государство независимо: зашто всяки народъ не ся почита веке независимъ, когда признай право-то на друго да ся вмѣ- шива въ внутренны-те му работы. Ако тур- ско-то правителство бѣ уступило на Россіи, други-те царства можахъ да изнабрать взаим- ны притязанія на тая держава. Укорявать Россія че въ свои-те дипломатически страте- гемы искала да изльжи не само Турція, но и други-те европейски державы.

Русско-то правителство наисгинна бѣше объявило на всички-те европейски дворове тор- жественно, че посланіе-то на Князя Менши- кова ся относя само за Свѣты-те-мѣста, безъ всяко ново униженіе на Оттоманска-та Импе- рія. Последне-то условіе на Князя Меншико- ва доказва, напротивъ, че тѣя увѣренія имали совершенно други направленія. Турско-то пра- вительство повторява свое-то объявленіе че, во всяки случай, ще ся противи на притязанія-та Московски. Ако Князь Меншиковъ си отиде, както и стори, и русскій-аъ флотъ ся появи предъ суицъ-аъ Цареградъ, цѣлій свѣтъ ще быде свидѣтель че Турція не е нападала, но, напротивъ, Россія е, кой-то иска да посегне на нейна-та независимость. Казвать, че Гре- цы-те никакъ не желаятъ да станать рус- ски подданы, и че тоза мнѣніе узна самъ Князь Меншиковъ чрезъ свои-те челоуѣцы, распръснаты по турски-те провинціи. В. Пор- та е убѣждена че други-те державы, Англія и Франція, ще я подкрѣпятъ во всяки случай.

Споредъ совѣты-те на французскій и ан- глійскій министры, турско-то правителство е готово да посрещне всяко слѣдствие, кое-то може да ся случи въ сегашны-те критически обстоятелства. Мы думаемъ и сме увѣрены че Султанъ-аъ дѣйствува согласно съ Англія и Франція, кои-то го поддержаха и, споредъ здрава-та политика, ще го поддержать, ако и избухне война. Има три мѣсяца, отъ както Лордъ Джонъ Руссель, челоуѣкъ твердый и опытный въ политически-те работы, объяви въ присутствіе-то на цѣлый-аъ парламентъ, че всяко покушеніе противъ Турцію, потреб-

вать заради свѣтовно-то созданіе, заради А- дамово-то непослушаніе, за всемірныи-аъ по- топъ, за язычно-то раздѣленіе, за нужда-та да умилюють Божій-аъ гнѣвъ съ моли- твы, жертвы и очищенія. Народы ближни, и кои-то имаха по между си непрестанно срод- ство, ако преподадохъ единъ на другъ тѣя отъ преданіе, това лесно ся разумѣва.

Съ тоя способъ Египтяне-те, Асирійцы- те, Персіане-те, Еллине-те, Романе-те, пріяха по подражанію единъ другому поученія-та. Но какъ да не свидѣтелствуваме единъ и и- стинный-аъ пень, корень, едно поученіе пер- вообразно, като гледаме Каравы-те, и Ин- діанскы-те народы, Кинезы-те и Гриланды-те да вѣрвать и да поучавать согласно исты-те истины, заради зачало, и паденіе челоуѣческа- го рода? въ тѣя сказанія, кои-то ся повече раз- мѣнени и смѣшени, особны-те приключенія, различаватся безконечно. Спроти духъ-аъ, и склоность-та на всякій народъ, но основа- ніе-то е вонстина сущо-то.

Всички-те челоуѣцы во всяка возрастъ на свѣтъ-аъ, во всички-те климаты, проповѣда- ха, и проповѣдвать единогласно созданіе-то, перво-то блажество челоуѣческо, непослуша- ніе-то, и паденіе-то му, всемірныи-аъ потопъ

во е да ся уничтожи, даже и въ случай —

Мы вынаги поддерживахмѣ тѣсна-та снѣ и на Франція и Англія. Нека и сега да про- вполложимъ соединенно сопротивленіе на с- дѣ-те Сѣвера и Востока. Англіискій кабинетъ явно показъ честныи-аъ интересъ въ то направление, ако и не поддержа Франція въ вопросъ-аъ на Свѣты-те-мѣста, и не удово- твори нейно-то честноебѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

— Почти всички-те Европейски газетъ ч- справедливо хвалять управленіе-то иностра- ныхъ дѣлъ на Рендъ наша. Мы извлекаемъ слѣдующе-то изъ англійска-та газета Таймсъ:

"Въ отношеніе на искусство-то, позн- ніе-то на всеобща-та Европейска политика — твердо-то рѣшеніе да поддержи оттоманска- Имперія противъ нейны-те врагове, Рендъ наша е безъ сумнѣніе, глава-та на госуда- ственны-те челоуѣцы въ Турція."

— Онзи день особый единъ скороходецъ въ доде въ Цареградъ, съ писма за Г. Делакуръ в- французскій-аъ посланникъ.

— Г. де Брюкъ, австрійскій посланникъ з- въ Цареградъ, тръгна изъ Виенна 24 Мая (в- за тука, съ пароходъ-аъ Лондъ).

— Г. Пюрди, Англійскій скороходецъ, от- де въ недѣля въ Марсилія на французскій ш- роходъ Египтъ, съ писма отъ тукашно-т Англійско посолство.

— Въ понедѣльникъ вечеръ, около два часъ появился пожаръ въ Гюмрюкъ-аъ, въ Царе- градъ, кой-то яростно при силенъ вѣтрѣ об- хватилъ много дюгени и превратилъ въ пепель; ш- скоро-та помощъ на правителство-то, гдѣ-то ся нахождаха нѣкои министры и челоуѣцы, отъ англійскій пароходъ Уастъ, успѣ да спасе- нѣколко стока, както и амбаръ-аъ.

— Въ отсутствіе-то на Г. Логовета Н. Арже- стархи, Капу-кехая Влашки, Г. Милгидъ Ат- ристархи, управитель двѣ Влашка-та канцеля- рія, ще отправлява агенція-та Влашка.

— Два парохода отъ Оттоманско-то содру- жество, Медари-Тиджаретъ и Вассилай-Тиджа- ретъ, отидоха въ Дарданелы, первый въ суб- бота, а второй въ недѣля, за да вземать вой- ска отъ тамъ за въ Варна, и ся върнаха пакъ- назадъ.

язычно то раздѣленіе, и нужда-та за умно- стивіе-то.

Когда-то имате време пріятно, добро да прочитате заради това различни исторіи собраны отъ душеполезны-те и любопытны писмена на много похвални апостоли.

а.) Исторія-та ветхаго свѣта, кой-то пи- са Сукфордъ.

в.) Заради жертвы-те описаніе-то на исправника Местра.

г.) Первообразный-аъ свѣтъ отъ Бу- та Гебелина.

д.) Символска-та книга отъ Кривчеръ.

е.) И множество други книги, кои-то когда-то ся прочитатъ съ разсужденіе, ш- могатъ да докажатъ истина-та на реченны-те

Разговоръ Е.

Повтореніе на доказательства-та.

Заблужденіе на Теисти-те, Пантеи- сти-те и Манихеи-те.

Нека повториме съ мало рѣчи, колко-то въ предреченны-те чѣтыри разговора описавме. Колко-то са связове-те между вещи-те, то- ко и печатъ има истина-та. А пакъ связове- те, що са между созданія-та, и создатель-аъ

— Она недѣля, Г. Клетцль, Австрійскій уполномоченъ въ Цареградъ, отиде при В. Порта и ся разговаря долго съ Рендиль-паша, министръ иностранныхъ дѣлъ.

— Г. Балабинъ, первый секретарь на русско-го посольство, кой-го останалъ въ Цареградъ, дѣль отхожденіе-го на Князя Меншикова Г. Озерова, отиде въ недѣля вечеръ до О-сса и ся вѣрна въ четвертокъ съ русскій военный пароходъ Ени-Кале.

По 4 часа, Г. Аргиропуло, первый драмантъ на русско-го посольство, ходе при В. Порта и ся разговаря съ министра иностранныхъ дѣлъ.

— Галацкій-атъ пароходъ, отъ кого-то чакме новины изъ Виенна, вѣрися (отъ Сули-а безъ да донесе писма и путешественницы, а четвертокъ. Пароходъ "Шилдъ", не може стигне въ Галацъ споредъ пониженіе-то вода-та. Ина до 200 корабли на Дунава матоварены съ жито, кон-то чакать возвышеніе на вода-та за да влѣзатъ въ море-то.

— Французскій-атъ флотъ при Саламина у-а-лася отъ день на день, както и англійскій, кой-то ся намира въ Средиземно-то море.

— Пинать отъ Едрене, 2 Юнія (и).

Единъ скороходець дойде презъ тези дни въ Цареградъ съ повелѣніе да трѣгне часть войска-га за Варна, подъ предводительство на Мехмедъ паша.

— Изъ Триестъ пинать, какъ дипломатическіе сношенія между Швейцарія и Австрія прекратиха, и какъ посланникъ-атъ Австрійскій въ Бернъ получи повелѣніе да ся вѣрне въ Виенна.

Научавамеся отъ наши прѣатели изъ Коринѣица слѣдующи-те:

По Софійска-га кааза ся показали много хайдуцы, кон-то явно ходили по села-та, ловили челоѣцы и обирали. На 29 Априлія улови троїца Копривцианы сиромаси, кон-то ишли въ Софійско камъ отечество-то си; единъ-атъ ихъ като побѣгналь отъ руцѣ-те хайдутки, хварили съ куршумъ и равни го много въ нога-та; а двоїца-та отвели въ предѣли-те между Софія и Самоковъ, и испроводили единъ-атъ отъ нихъ въ Копривница, за да извѣсти ела селени-те, че ако не испроводить седмъ хиляди гроша, царвули, чоране, фесове и е-динъ часовникъ (сахать), ще посѣкать невол-ни-те. Копривчане-те побужени отъ хри-

аоставлявать изрядна-га истина, ко-го назо-ахмѣ и спасителна истина, за да ся различи-тъ оныя, кон-та само полезны, безъ да са и-ужны за спасеніе-то, и за вѣчно-го бла-женство.

Видѣхмѣ, какъ ключа на всяка спасител-а истина е, началный предѣль на Божіе-то бытіе.

Ако и да нема потреба отъ доказател-ство тая истина, начнахмѣ да я изяснимѣ съ е-тыри-те доказательства, начнавши отъ оныя он-то подавать право-то разсужденіе, и по-азва нужда-та на едно перво шого движи-ещъ безконечна, точновѣрна, и истинный живота неистощимаго; послѣ прегледахмѣ видѣтелства-та заради Божіе-то бытіе, кое-го подава зрѣніе-то на естество-то. Хубость-та на созданіе-то возвышава наше-то размы-шленіе неведею камъ-то создатель-атъ, и му-рость-та Божія, толко свѣгло впечатена въ озданіе-то, щото не е возможно да приеме-тъ кой нито най мала-та помощь за това до-казательство.

За да ся увѣримѣ за тия разумы, прину-дихмѣся да опредѣлимѣ, заради челоѣческа-га совѣсть, и да изслѣдаемѣ священи-те, и неизгладимы характеры на естественный за-конъ, кой-то е останалъ единъ и неразмѣ-ненъ, между толка разность не законы-те на обычан-те и на народы-те предпріятія. Все-

стіанска и братска милость, испроводили отъ церковны-те общы пары четири хиляди гро-ша, и речени-те вещи: но хайдуцы-те като приѣли шры-те и вещи-те, втори путь извѣ-стили, че ако не приймагъ още три хиля-ди гроша, непуцагъ живи уловены-те. Коприв-чане-те побужени отъ милость испроводили и-тыя пары, и едва на Мая 10 быдоха освобо-дени неволници-те отъ хайдутскы-те руцѣ.

Отъ Джумалійскы-те торговцы.

Понеже похвала-та е стическо награжде-ніе на добродѣтели-те мужіе, за това ся у-молявате Господнине издателю Цареградскаго Вѣстника да вмѣстите въ достопочитаемый-атъ вашъ листъ, отъ наша страна благодарє-ніе на славѣйшаго канмакама, въ Сливенъ (Али Руци бей), кой то при други-те си добро-дѣтели показа и намъ своя-та доблественность, като чрезъ дѣятельность-та си положи пристой-ны мѣрки и обезпечи балкански-те путища ко-гда-то отхождахмѣ за Джумалійскій-атъ па-нагиръ и съ тосъ начинъ, слава Богу и бла-годареніе на предпримчивость-та того славна-го мужа, никой не ся повреди; кон-то путища не возможно бѣше друга година да быдаты-безопасны.

ВОЕНАШНИ НОВИНЫ.

ФРАНЦІЯ.

Когда-то бѣше республика затрѣлся бѣше законъ-атъ споредъ кого-то отсичаха глава-та на нѣкого виновника. Но сѣга пакъ ся по-стави споредъ наказательный законъ. Това рѣ-шеніе отъ правительство-го, ако и мнозина да са противни на него, наказува не токмо оныя виновницы, кои-то са достойни глава-та имъ да ся отрѣже, но още и оныя, кои-то ся опы-тывать противно на держава-та да стоятъ, и-ли искать промѣненіе нѣкое въ наслѣдіе-то на тронъ-атъ да стане, или най послѣ подбу-жидавать гражданы-те да ся вооружать противъ императорска-та власть.

— Военни-те предпріятія, кон-то противъ Кабилия ставать начнавать уже; и войски-те собрахася уже на Омаль и Шетифъ, а главный-

чки-те кои-то, ако и да го размѣняютъ, но не-могатъ и да го погубить совѣсть, напослѣ-докъ като изслѣдихмѣ лѣтописанія-та на Все-мірно-то преданіе, намѣрихмѣ всякадѣ по зе-мля-та, въ всякое време, исти-те воспомина-нія, заради челоѣческо-то зачало, за праоте-ческо паданіе, за Всемирный-атъ потопъ, за-язычно раздѣленіе, за не отбѣжна нужда да-умилостимѣ Бога. Като исходихмѣ тая всяка-та верига на доказательства-та, благословно-ли е веке да съдимѣ праздни за тая основа-телна истина, безъ да соберемѣ всяки-те продолженія, кои-то происходятъ отъ нея? това безконечно, и всесовершенно то суще-ство, создатель-атъ на безчисленны свѣтве,-вышный законоположитель, кой-то написа за-конъ-атъ си въ глубины-те сердечны, Госпо-даръ на всякы-те, кой-то прави вѣчна па-мять-та на неговы-те велики дарбы, чрезъ-преданія-та на челоѣческы-те родове, Богъ, вкратцѣ да речемѣ, не ли е убо и пазитель-на дѣла-та си, като ты создаде? или по добръ-да речемѣ, свѣтвно-то пребываніе, щото е-друго, освѣнь непрестанно сотвореніе? Това-божіе-то непрестанно дѣйствіе надъ созданія-та, именуваме промышленіе, кое-то происхо-жда отъ Божія-та премудрость, и благость, и-промышлява всегда да ся запазва всякое со-зданіе на свое-то си естество, и да исполня-ва причина-та, за коя-то ся соговори.

атъ управитель и начальник на войски-те, трѣгна на 8 Мая (и) за Шетивъ.

Цѣль-та на това военно предпріятіе да-покорятъ малка-та Кабилия, противъ коя-то-отъ 1851, военначальникъ-атъ Сентъ-Арно хва-наль бѣше да ся бие.

— Касаеся убо, перво всячко-то между Ше-тивъ, Бужи и Чители мѣсто да ся помирѣ, и-второ войски-те да минатъ презъ мѣста-та-между Чители и Мюллахъ положени.

— Россійскій Императоръ заповѣда чрезъ-указъ (2 Мая) илектрическій телеграфъ да-са постави между Севастополь, Одесса и дру-ги-те русскій на Черное море пристанища-и да ся сообщавать съ Санктъ-Петербургъ.

— На 5 Мая умрѣль, подиръ продолжител-на болѣсть, министр-атъ на народно-то про-свѣщеніе, тайный совѣтникъ Князь Платонъ-А. Ширинскій-Шихматовъ.

— Между европейскіи-атъ материкъ и Ан-глія существованіе, както е извѣстно единъ-токий подморскій телеграфъ между Дувръ и-Па-Де-Кале, или между Англія и Франція; а-сѣга презъ послѣдняго Априлія поставися и-други подморскій телеграфъ между Англія и-Белгія и кой-то весма добръ сполучи.

— Въ Туринъ на 13 Мая (и) предпріятъ е-динъ законъ споредъ кого-то давася на Сар-динско-то правительство поручительство за 400-хиляди франки, за да помогнатъ побѣгна-те отъ Ломбардо-Венеція, на кои-то имаше-то въ мирія-та правительство-то взе.

— Увѣрять че англійско-то министерство-рѣшило да умножи существуема нейна мор-ска сила въ китайски-те морета, и казвать че-послѣ много ще трагнать нѣкои корабли-за Кантонъ.

— На 22 Мая Белгійскій Царъ наедно съ-сынь-атъ, Дука Брабанскаго, и други-те не-гови челоѣцы трѣгна отъ Виенна.

— На 23 истого прусскійскій царъ наедно-съ прусскійскы-те князове, Карола и Фридерик-ка трѣгнаха и тѣ отъ Виенна.

— Извѣстія отъ Нью-Йоркъ отъ 7 Мая у-вѣдомляватъ че на желѣзный-атъ путь суще-ствуемый между Нью-Йоркъ и Бостонъ, сабори-хася отъ мостове до 60 стѣпки высоки 3 ко-ла натоварени съ путешественницы, отъ кои-то 40 ся убиха и 25 ся нараниха.

— Французскій вѣстникъ Вѣкъ пише, какъ нѣкои други челоѣцы уловили въ Па-

Отъ стары-те времена, и въ наши-те о-ще ся находитъ челоѣцы, кон-то невѣрвать-Божіе-то промышленіе, понеже неразумѣвать-пространно-то му по всякы-те созданія, и-скрыти-те му и тайни движителии средства, и-тѣя ся именувать Теисти, сирѣчь Божни-цы, пощо като приѣмать Божіе-то бытіе, от-хвѣргать промышленіе-то му, и имъ ся мни, какъ созданіе-то стои миханически нѣкакъ, съ сила-та на нѣкои си закони; но това мнѣ-ніе има по явно прѣкословіе поне като от-хвѣрга несмысленно заключенія-та, кон-то ну-жно происходить отъ истина-та, коя-то се-га прія, вхожда челоѣкъ-атъ въ едно глубо-ко нечувствіе, и въ понятіе-то на едно слѣпо-опредѣленіе, кое-то прави всякы-те наши бла-городни чувствія безплодни, и въ кратцѣ да-речемѣ, Теисмоза, или боговство-то, на Теи-сти-те, не е друго нѣщо, само безбожіе, не-искусно нѣкакъ преправено. Но божіе-то на-всякадѣ явленіе, виждася че досада на теи-сти-те; заради това имъ ся мни, какъ на Бо-га е мучно да даде особно потребности-те на-всяко едно-то отъ янѣца-та, като че имаше-при Бога мало и големо! Но святое мѣсто-учи насъ совѣсть противно говорюущъ, какъ-влакна-та на глава-та ни, и удраніе-то на-сердце-то на са причетени.

(Слѣдува.)

и въ глѣбину, като противници на правителство-то, и тыя челоуѣды са отъ партіята Лезитимистъ възвизаема.

— Главна-та цѣль на путешествіе-то, което белгійскій царъ съсь сына си прави е, казвать, да го представи на пріятелски нѣкои двороуе. И че негово-то у Виенна отизане было за да ся сорадува на австрійскій-атъ Императоръ за избавленіе-то негово, отъ смерть-та, коя-го щеха да му причинять. Между тѣмъ увѣривагъ, че Брабанскій Дукъ ще ся ужени за Княгиня-та Марія дщеря на Княгиня-та Марія Дороте, вдовица унгарскаго Императора.

— Въ Соединены-те Щати у Америка ще ся направи исполнскій единъ желѣзень путь имеющъ должина 480 левги; и ще ся постави между крайове-те на рѣка Мисисипи и восточнаго океана. И за направанье-то на тойзи путь ще ся иждивагъ 310 миліона франки, и ще ся соверши въ растоаніе на 10 години.

— Въ Англія общество-то на електрически-те телеграфы предлага да ся поставягъ по всьчка Англія желѣзни телове, чрезъ които и най отдалечены-те и най малко населены-те да иматъ сношенія или да си пишуть когда-то искать и да не плацать на мѣсяць освѣтъ една пена (6 — 7 пары) за писма-та си. Общество-то опредѣли за направанье-то на тыя телеграфически телове 250,000 лири стерлинн. Должина-та на телове-те ще е 10,000 милн Англіиски (или 1500 часа), за кои-то ще иждивагъ 125,000 лири стерлинн. Сметать че вѣроятн-те годишни доходи ще са 104, лири стерлинн, а годишни-те расходи токмо 52,000 лири стерлинн.

ИСПАНІЯ.

Мадритъ, 11 Май. — Генералъ Лерсуиди не може оше да намѣри министръ иностранныхъ дѣлъ за въ Испанія; впрочемъ той ся надѣва да убѣди Санъ-Люиса да приеме това мѣсто, но послѣдній, както ся говори, ище возвращеніе-то на маршала Нарваеса въ Мадритъ, а потомъ назначеніе-то му въ Парижъ, като посланикъ; послѣднѣ-то мѣсто ище не е также герцогъ Алба, роднина на Императора Наполеона.

БЕЛГІЯ.

” Белгійскій-атъ Царъ и сынъ му стигна на 24 Мая (н), въ понедѣльникъ, въ Дрезденъ по четьри часа европейски; тѣ бѣха пріеты при желѣзныи-атъ путь отъ Саксонскій-атъ царъ, содружень съ князове-те.

Министры-те, членове-те дипломатически, генералы-те и др. также посрѣщнаха августѣйши-те путешественницы.

Желѣзныи-атъ путь бѣше украшенъ съ белгійски и саксонски бандеры, цвѣтія и вѣнцы и едно хубаво време увеличи оше по много това блистателно посрѣщаніе.

Подиръ разны вѣжливы поздравленія, Царъ Леополдъ направи смотръ на войска-та, коя-го го содружаваше.

На сетиѣ Царъ-атъ и Дука Брабантскій наедно съ Царъ-атъ и Князове-те саксонски отидоха въ дворець-атъ на обядъ.

— Н. В. белгійскій Царъ и сынъ му тръгнаха за Гота, гдѣ-то и стигнаха благополучно.

Иностранны-те газеты наполнены съ подробности за междоусобна-та война, коя-то происходитъ сега въ Кина. Началникъ-атъ на возстаніе-то Тіенъ-ти (ако негово-то име не е оше извѣстно) пріель титулъ ” Те пингъ ” или Великій Князь на миръ-атъ, первый изъ млада-та Кинеска династія Мингъ: той има до 41 г. высокъ и полень. Въ едно изъ неговы-те обявленія замѣчательны нравственны-те правила, очевидно извлечены изъ Библия-та, и упоминаніе за существующи-те въ Кина религіозны общества ” Тройца, ” кои-то той

желае да привлече камъ себе си; той обявлява рѣшително намѣреніе-то си да истреби храмы-те и жрецы-те на Будда и Тау; обявлява сегашна-та Татарска или Маджурска династія въ неспособно-ть да управлява, въ нравственно-то разстройство на Кина, въ продолженіе на 200 годишнѣ-то и владычество, и обявлява тутакси послѣ взятіе-то на Нанкинъ да приступи камъ необходимы-те преобразованія; вооружавася противъ обычая въ Кина на муже-то да носятъ носы, кого-то той назовава не Кинезски а Манчжурски. Единъ изъ генералы-те му назначилъ награда до 10,000 златы монеты за всякій мандаринъ, кого-то предадуть и 3,000 за глава-та му. Войска-та на Тіенъ-ти, както ся види, по добръ устроены, нежели на поднебесный Царъ. Послѣдній приглашава всьчки-те жители камъ добровольны пожертвованія за да устроятъ военны корабли, кои-то предполагва да отправи изъ Шангай по Янгъ-це-киангу да защити Нанкинъ, и да разбій мятежники-те. Той ся обжурналъ писменно камъ консулы-те англійски, французски, америкаиски, португалски и гамбургски съ просьба да му помогнуть. Англійскій консулъ въ Кина Г. Дж. Гонгамъ отишель, споредъ това, съ челоуѣды-те си камъ съверъ; Американскій консулъ пріель това приглашеніе по студено, но той ся отправилъ тамъ на Фрегатъ ” Сускегана; ”

Казвать, че и Португалцы те вмали намѣреніе да проводятъ помощь на Кина.

Стихотворенія, написаны

отъ

Николая Катранова.

1.

Изъ твои очи, салза ся точи,
какъ сладакъ медъ,
И са облѣли образи бѣли,
Какъ съ дробень ледъ:
А изъ клепачи лацять гледачи,
Какъ въ ноцъ звѣзди,
И ми сердце-то, какъ сланце въ лѣто,
горять съ зари.
Рачи да капне, преди да пламне
мое сердце,
Една салзица, като росица
на мой лице.

2.

Ахъ, ичмикъ-атъ ти ми видишь
на клепачъ-атъ що изникна
Кога вчера отъ прозорць-атъ ти ми смigna;
Аль не знаишь ми на сердце-то
Какъ далбока люта ра а
отъ твои погледъ ядовити,
Охъ, на винаги остана.

3.

Нима ти трагна вещь отъ мене?
На истина-ль та изгубихъ азъ?
Ичи въ уши ми научени
иощъ сяка дума, секи гласъ.
Какъ патникъ сутрень гледъ издига
Напраздно въ чистото небе,
Ако надъ него чучулига,
у въздухъ скрита синъ, пѣе,
Така разглежда съ сардце тѣсно,
мой гледъ и въ долъ и въ боръ и въ садъ.
Тебъ выкать сички мои пѣсни
Варнися либе пакъ назадъ

4.

Мѣсяць въ люлка малко дѣте
съ свѣтлина облѣлъ, какъ съ мляко.
Що така тойзъ мѣсяць свѣти?
Пита мене дѣте сладко.

Какъ ся сланце уморило
да пече цѣль день отъ горъ
Богу станало е мило
И така му Богъ говори:
Легни сланце задъ гора-та,
почини си малко ти
Та слѣдъ тебе на зема-та
сичко нѣщо ище засни,
И ся сланце помолвило на златъ мѣсяць
на свой братъ:
Братко запали кандило,
Та обиколи весь свѣтъ
И разгледай, кой тамъ плаче
Кой не ище кротко да си
Кой ся красти, кой не рачи,
та ми утрѣ убави
Сланце спи, а мѣсяць ходи,
варди хора-та да спави
Додѣ сутрень-та да доди
да ся пакъ тѣ сабудятъ
Мѣсяць въ сланцова пакъ вратия
ище потрона тропъ, тропъ, тропъ
Ставай сланце, стана пладѣвъ
и отхожда въ църква по
И пропѣха вещь нѣгли-те,
вика ходжа-та въ градъ-а
Мѣнци драккатъ на моми-те
и ковачи-те кова
Ставай сланце та день Божи
на зема-та провод
Работа си за да може
вськъ челякъ да наредъ
И ище сланцето да стане
и испита: що? добръ
Хора-та ноцъ-та са спали
иль са ся носили за
Ако нѣ, въ магла повито . . .
и на суилено ище изгрѣ
Дажъ ще рукне и сардито
буина буря ище завда
И дѣца-та се ище можать
да въ градинка са сбератъ
На зайдне да ся расхождатъ
житки цвѣте да бератъ
И замислило ся дѣте,
много на небе гледа
И камъ мама си рацѣ-те
сетиѣ съ салзи то простра
Богородице ти мило!
причини да слушамъ а
Тазъ молитва съ дѣтски гласъ.
Ти знаишь ли токъ край, протокаль-а
гдѣ зрѣ
изъ шума на сланце лимонъ-атъ ся грѣ
Дѣ гроздове вѣгрь прохладень люльи
дѣ съ миртъ-атъ прегарнатъ ся лавръголемъ
Ти знаишь ли го либе мой, тамъ самъ азъ
готова да фракна съ тебе всякъ часъ
Ти знаишь ли тазъ каша, тамъ стрхалащъ
на гарди колони, тамъ хубость ся смѣ
Тамъ мраморъ-атъ диша, искусство живѣи
и вика отъ менъ на едно да блаж
Ти знаишь ли го, либе мой, тамо бы азъ,
живѣла сасъ тебе несваршени часъ
Ти знаишь ли тозъ край, дѣ ся вѣчно магалъ
дѣ грозна вѣялица всякога въ
Дѣ въ облаци вѣися патека, какъ змѣи
реве водоскокъ и въ бездна ся дѣ
Ти знаишь ли го, либе мой, тамо самъ азъ
готова сасъ тебе да умра и тозъ часъ

Книги за Продажбы.

Энциклопедія,	—	Гр.	23
Обща исторія,	—	”	12
Павель и Виргинія,	—	”	7
Хижъ Индійска,	—	”	3
Народно просвѣщеніе,	—	”	2
Млада-та Сибирянка,	—	”	3
Кавказски Пѣсницы	—	”	2
Гигіена,	—	”	4
Божій Гробъ,	—	”	6
Буквары.	—	”	1